

ॐ

आनन्दगिरिकृततत्त्वालोकस्थदशोपनिषत्षड्लिंगानां संग्रहः :-

तत्र षड्लिंगाः तल्लक्षणानि च:-

उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता फलम् । अर्थवादोपपत्ती च लिंगं तात्पर्यनिर्णये ॥ १ ॥

उपक्रमोपसंहारौ :-

वस्तुनः प्रतिपाद्यस्यादावन्ते प्रतिपादनम् । उपक्रमोपसंहारौ तदैक्यं कथितं बुधैः ॥ २ ॥

अभ्यास :-

वस्तुनः प्रतिपाद्यस्य पठनं च पुनःपुनः । अभ्यासः प्रोच्यते प्राज्ञैः स एवावृत्तिशब्दभाक् ॥ ३ ॥

अपूर्वता :-

श्रुतिभिन्नप्रमाणैरविषयत्वमपूर्वता । कुत्रचित्स्वप्रकाशत्वमप्यमेयतयोच्यते ॥ ४ ॥

फलम् :-

श्रूयमाणन्तु तज्ज्ञानात्तत्प्राप्त्यादिप्रयोजनम् । फलं प्रकीर्तितं प्राज्ञैर्मुख्यं मोक्षैकलक्षणम् ॥ ५ ॥

अर्थवादः :-

वस्तुनः प्रतिपाद्यस्य प्रशंसनमथापि च । निंदा तद्विपरीतस्य ह्यर्थवादः स्मृतो बुधैः ॥ ६ ॥

उपपत्तिः :-

वस्तुनः प्रतिपाद्यस्य युक्तिभिः प्रतिपादनम् । उपपत्तिः प्रविज्ञेया दृष्टान्ताद्या ह्यनेकधा ॥ ७ ॥

अथेशावास्योपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

ईशावास्यमुपक्रम्योपसंहारः स पर्यगात् । अनेजदेकमित्याद्योऽभ्यासस्तस्याद्वयस्य च ॥ ८ ॥

नैनद्देवा अपूर्वत्वं फलं मोहाद्यभावकम् । कुर्वन्नित्यनुवाद्यैवासूर्या भेदविनिन्दनम् ॥ ९ ॥

तस्मिन्नपो मातरिश्वेत्युपपत्तिः प्रदर्शिता । एतैरीशोपनिषदोऽद्वैते तात्पर्यमिष्यते ॥ १० ॥

मंत्र १ः ईशावास्यमिदं - उपक्रमः, मंत्र ८ः स पर्यगाच्छ्लोकमकार्यं- उपसंहारः, मंत्र ४ प्रथमपादः अनेजदेकं मनसो जवीयो एवं मंत्र ५ः तदेजति तन्नैजति - अभ्यासः, मंत्र ४ द्वितीयपादः नैनद्देवा आप्नुवन् -अपूर्वता, मंत्र ६ः ततो न विजुगुप्सते... एवं मंत्र ७ः तत्र को मोहः - फलम्, मंत्र २ः कुर्वन्नेवेह... एवं मंत्र ३ः असुर्या नाम ते - अर्थवादः, मंत्र ४ तृतीयचतुर्थपादौः तद्भावतो...तस्मिन्नपो... - उपपत्तिः । मंत्र ९ - १६ उपासनादिविषयः ॥

अथ केनोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

श्रोत्रस्येत्याद्युपक्रम्य प्रतिबोधादिवाक्यतः । उपसंहार एवोक्तस्तदैक्यं ज्ञायते बुधैः ॥ ११ ॥

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धीत्याद्यभ्यास उदीरितः । न तत्रैत्याद्यपूर्वत्वं प्रेत्यास्मादिति वै फलम् ॥ १२ ॥

ब्रह्म हेत्याद्यर्थवादोऽविज्ञातमिति चान्तिमम् । एतैः केनोपनिषदोऽद्वैते तात्पर्यमिष्यते ॥ १३ ॥

मंत्र १.२ः श्रोत्रस्य श्रोत्रं - उपक्रमः, मंत्र २.४ः प्रतिबोधविदितं - उपसंहारः, १.४ मंत्रादारभ्य मंत्र १.८ पर्यन्तः तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि - अभ्यासः, मंत्र १.३ः न तत्र चक्षुर्गच्छति - अपूर्वता, मंत्र २.५ः भूतेषु भूतेषु विचित्य - फलम्, ३.१ मंत्रादारभ्य खण्डान्तः ब्रह्म ह देवेभ्यो - अर्थवादः, मंत्र २.२ः नाहं मन्ये सुवेदेति एव २.३ः यस्यामं तस्य मतं - उपपत्तिः । चतुर्थखण्डस्तु उपासनादि विषयः ॥

अथ कठोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

येयं प्रेते मनुष्ये त्वित्यादिः सामान्यतस्तथा । अन्यत्र धर्मतस्त्वित्यादिवाक्याच्च विशेषतः ॥ १४ ॥

उपक्रमोऽंगुष्ठमात्र इत्यारभ्योपसंहृतिः । न जायतेऽशरीरं च नित्यानां नित्य एव सः ॥ १५ ॥

चेतनोऽचेतनानां च बहूनामेक एव च । अस्तीत्येवोपलब्धव्य इत्याद्यभ्यास ईरितः ॥ १६ ॥

नैव वाचा न मनसेत्याद्यपूर्वत्वमिङ्गितम् । मृत्युप्रोक्तां त्वेवमाद्यां फलं श्रुत्या समीरितम् ॥ १७ ॥
स लब्ध्वा मोदनीयं वै फलं प्रोक्तं स्फुटं तथा । ब्रह्म क्षत्रं च युगलमोदनं त्वेवमादितः ॥ १८ ॥
अर्थवादश्च युक्तिर्वै त्वग्निरित्यादिवाक्यतः । एभिः कठोपनिषदोऽद्वैते तात्पर्यमिष्यते ॥ १९ ॥
मंत्र १.१.२०: येयं प्रेते विचिकित्सा मनुष्ये - सामान्योपक्रमः, मंत्र १.२.१४: अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्माद् -
विशेषोपक्रमः, मंत्र २.३.१७: अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽंतरात्मा - उपसंहारः, मंत्र १.२.१८: न जायते म्रियते...
एवं मंत्र १.२.२१: अशरीरं शरीरेषु... तथा मंत्र २.२.१३: नित्यो नित्यानां - अभ्यासः, मंत्र २.३.१२:
नैव वाचा न मनसा - अपूर्वता, मंत्र १.२.१३ स मोदते मोदनीयं लब्ध्वा.. एवं मंत्र २.३.१८: ब्रह्म प्राप्तो
विरजोऽभूत् - फलं, मंत्र १.२.२४: यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च.. एवं २.१.१० मृत्योः स मृत्युमाप्नोति -
अर्थवादः, २.२.९ मंत्रादारभ्य मंत्र २.२.११ पर्यन्तः अग्निर्यथैको भुवनं प्रविष्टो.. एवं मंत्र २.१.३: येन
रूपं रसं गन्धं - उपपत्तिः ।

अथ प्रश्नोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

ब्रह्मपरा हि वै ब्रह्मनिष्ठा इत्युपक्रम्य तत् । तान्होवाचैतावदेवोपसंहारस्तदेकता ॥ २० ॥
एतद्वै सत्यकामेति यत्तदभ्यास उच्यते । इहैवान्तःशरीरे तु सोम्य चेत्याद्यपूर्वता ॥ २१ ॥
तां वेद्यं पुरुषं वेदेत्यादितः फलमुच्यते । तदच्छायमदेहं चेत्यादिभिः कथिता स्तुतिः ॥ २२ ॥
नदीसमुद्रदृष्टान्तादुपपत्तिः प्रदर्शिता । एतैः प्रश्नोपनिषदोऽद्वैते तात्पर्यमिष्यते ॥ २३ ॥
मंत्र १.१: ब्रह्मपरा ब्रह्मनिष्ठा परं ब्रह्मान्वेषमाणाः - उपक्रमः, मंत्र ६.७: एतावदेवाहमेतत्परं वेद नातः
परमस्ति - उपसंहारः, मंत्र ५.२: सत्यकाम! परं चापरं च यदोकारः.. एवं मंत्र ५.७: यत्तच्छान्तमजरं -
अभ्यासः, मंत्र ६.२: इहैवान्तःशरीरे सोम्य! स पुरुषो - अपूर्वता, ६.६ मंत्रस्योत्तरार्धः मा वो मृत्युः
परिव्यथा - फलं, मंत्र ४.१०: अक्षरं वेदयते यस्तु सोम्य! स सर्वज्ञः सर्वो भवति - अर्थवादः, मंत्र ६.५:
स यथेमा नद्यः स्यन्दमानाः.. एवं ६.६ मंत्रस्य पूर्वार्धः अरा इव रथनाभौ - उपपत्तिः ।

अथ मुंडकोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

अथ परेत्युपक्रम्य यो ह वै परमं च तत् । ब्रह्म वेदेत्यादिवाक्यादुपसंहार ईरितः ॥ २४ ॥
आविः सन्निहितं चेति तदेतदक्षरं त्विति । अभ्यासो गृह्यते नैव चक्षुषेत्याद्यपूर्वता ॥ २५ ॥
भिद्यते हृदयग्रन्थिरित्याद्यात्फलमीरितम् । यं यं लोकं च हेत्याद्यैरर्थवादः प्रघोषितः ॥ २६ ॥
सुदीप्ताग्नेर्यथैत्यादिनोपपत्तिः प्रकाशिता । एतैर्मुंडकतात्पर्यमद्वैतेऽङ्गीकृतं बुधैः ॥ २७ ॥
मंत्र १.१.५: अथ परा यथा तदक्षरमधिगम्यते । एवं १.१.६: यत्तदद्वेष्यमग्राह्यमगोत्रं - उपक्रमः, मंत्र ३.२.
९: स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति - उपसंहारः, मंत्र २.२.१: आविः सन्निहितं एवं मंत्र २.
२.२: तदेतदक्षरं ब्रह्म - अभ्यासः, मंत्र ३.१.८: न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचा - अपूर्वता, मंत्र २.२.८:
भिद्यते हृदयग्रन्थि... एवं मंत्र ३.२.८ विद्वान्नामरूपाद्विमुक्त... तथा मंत्र ३.२.९: ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति -
फलं, मंत्र ३.१.१०: यं यं लोकं मनसा संविभाति...तं तं लोकं जायते - अर्थवादः, मंत्र २.१.१: यथा
सुदीप्तात्पावकात् - उपपत्तिः ।

अथ माण्डूक्योपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

ऊँमित्येतदुपक्रम्यामात्र इत्युपसंहृतिः । प्रपंचोपशमं शांतमित्याद्यभ्यास ईरितः ॥ २८ ॥
अदृष्टमाद्यपूर्वत्वं संविशत्यात्मना फलं । अवांतरफलोक्तिस्तु ह्यर्थवादो विदां मते ॥ २९ ॥
अद्वैते च प्रवेशायोपपत्तिः पादकल्पना । माण्डूक्योपनिषद्भाव एवेमैरिष्यतेऽद्वये ॥ ३० ॥
मंत्र १: ऊँमित्येतदक्षरमिदं यर्व - उपक्रमः, मंत्र १२: अमात्रश्चतुर्थो - उपसंहारः, मंत्र ७:
अदृष्टमव्यवहार्यं - अपूर्वता, मं. १२: संविशत्यात्मनात्मानं य एवं वेद - फलं, मंत्र ९: आप्नोति ह वै
सर्वान्कामान्.. एवं मंत्र १०: नास्याब्रह्मवित्कुले भवति.. तथा मंत्र ११: भिनोति ह वा इदं सर्वं - अर्थवादः,
मंत्र २: सोऽयमात्मा चतुष्पादित्यादिः - उपपत्तिः ।

अथ तैत्तिरीयोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

ब्रह्मविदित्युपक्रम्य यश्चायं तूपसंहृतिः। तस्माद्वा इत्यथो वाक्यं यदा ह्येवेति चापरम् ॥ ३१ ॥
भीषाऽस्मादित्यथोऽभ्यासो यतो वाचो त्वपूर्वता। सोऽश्नुते ब्रह्मणा कामान्सहेत्यादि फलं श्रुतं ॥ ३२ ॥
अर्थवादोऽन्तरं कुर्याद्दुदरं भेदनिन्दनम्। गायन्नास्ते हि सामैतदित्यादिर्विदुषः स्तुतिः ॥ ३३ ॥
यतो भूतानि जायन्ते तत्सृष्ट्वेत्यादितोऽन्तिमं। तैत्तिरीयश्रुतेर्भाव एवेमैरिष्यतेऽद्वये ॥ ३४ ॥
मंत्र २.१ः ब्रह्मविदाप्नोति परं - उपक्रमः, मंत्र २.८ः स यश्चायं पुरुषे यश्चासावसदित्ये स एकः -
उपसंहारः, मंत्र २.१ः तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत... एवं मंत्र २.७ः यदा ह्येवैष
एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयने... तथा मंत्र २.८ः भीषास्माद्वातः पवते - अभ्यासः, मंत्र २.४ः
यतो वाचो पिवर्तन्तेऽप्राप्य मनसा सह - अपूर्वता, सोऽश्नुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा - फलं, मंत्र २.७ः
यदुदरमन्तरं कुरुते अथ तस्य भयं .. एवं मंत्र ३.१०ः एतत्सामगायन्नास्ते - अर्थवादः, मंत्र २.६ः
तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत् .. एवं मंत्र ३.१ः यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते - उपपत्तिः।

अथैतरेयोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

आत्मा वा इत्युपक्रम्योपसंहारस्तु चान्तिमे। प्रज्ञानं ब्रह्म वाक्येन महतोक्तो धीधनैः ॥ ३५ ॥
स इमानसृजल्लोकान्स ईक्षत सृजा इति। तस्मादिदन्द्र इत्यादिवाक्यैरभ्यास ईरितः ॥ ३६ ॥
स जात इत्यपूर्वत्वं प्रज्ञानेन तदित्यपि। स एतेनेतिवाक्येन फलं स्पष्टमुदीरितम् ॥ ३७ ॥
ता एता देवताः सृष्टास्तथा गर्भे नु सन्निति। स्तुतिर्युक्तिस्तु स इमानित्यारभ्य विदार्य सः ॥ ३८ ॥
एतं सीमानमित्यादि - श्रुतिवाक्यात् प्रकीर्तिता। इमैरुक्तैस्तु षड्लिंगैरैतरेयश्रुतौ गतम् ॥ ३९ ॥
तात्पर्यं ज्ञायतेऽद्वैते तन्निष्ठैर्वेदपारगैः। तथा मुमुक्षुभिः सर्वैरपि विज्ञेयमादरात् ॥ ४० ॥
मंत्र १.१.१ः आत्मा वा इदमग्र आसीत् - उपक्रमः, मंत्र ३.३ः प्रज्ञानं ब्रह्म - उपसंहारः, मंत्र १.१.२ः स
इमाल्लोकानसृजत.. एवं मंत्र १.१.३ः स ईक्षतेमे नु लोका लोकान्नु सृजा.. तथा मंत्र १.३.१४ः
तस्मादिदन्द्रो नाम - अभ्यासः, मंत्र १.३.१३ः स जातो भूतान्यभिव्येक्षत् - अपूर्वता, मंत्र ३.४ः स्वर्गे
लोके सर्वान्कामानाप्त्वाऽमृतः समभवत् - फलं, मंत्र १.२.१ ता एता देवता सृष्टाः... एवं मंत्र २.५ः गर्भे
नु सन्नन्वेषामवेदमहं - अर्थवादः, मंत्र १.१.२ः स इमाल्लोकानसृजत.. एवं मंत्र १.३.१२ः स एतमेव
सीमानं विदार्यैतया द्वारा प्रापद्यत - उपपत्तिः।

अथ छान्दोग्योपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

तत्र षष्ठाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

सदेवेत्युपक्रम्यैवेतदात्म्यमिदमित्यतः। उपसंहृतिरभ्यासो नवकृत्व उदीरितः ॥ ४१ ॥
तत्त्वमसीतिवाक्यस्यावर्तनादुबुद्धिमत्तमैः। अत्रैव सोम्य सन्नेत्यपूर्वतोक्ता हि पण्डितैः ॥ ४२ ॥
तावदेव चिरं तस्येत्यादिवाक्यात्फलं स्मृतम्। तमादेशमुताप्राक्ष्य इत्यादेः स्तुतिरीरिता ॥ ४३ ॥
उपपत्तिर्यथा सोम्यैकेनेत्यादिनिदर्शनम्। एतैश्छान्दोग्यतात्पर्यं षष्ठगं त्विष्यतेऽद्वये ॥ ४४ ॥
मंत्र ६.२.१ः सदेव सोम्येदमग्र आसीत् - उपक्रमः, मंत्र ६.१६.३ः ऐतदात्म्यमिदं सर्वं - उपसंहारः, ६.८.
७ मंत्रादारभ्य ६.१६.३ पर्यन्तं नवकृत्व तत्त्वमसीत्युपदेशः - अभ्यासः, मंत्र ६.१३.२ः अत्र वाव किल
सत्सोम्य न निभालयसेऽत्रैव किल - अपूर्वता, मंत्र ६.१४.२ः तस्य तावदेव चिरं यावन्नविमोक्ष्ये अथ
संपत्स्ये - फलं, मंत्र ६.१.२ः तमादेशमप्राक्ष्यः एवं मंत्र ६.१.३ः येनाश्रुतं श्रुतं भवति - अर्थवादः, मंत्र ६.
१.४ः यथा सोम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं स्यात् - उपपत्तिः।

अथ सप्तमाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

शोकं तरति तद्वेत्तेत्युपक्रम्योपसंहृतिः। तस्य ह वेति वाक्येन तदैक्यमनुभूयताम् ॥ ४५ ॥
अधस्ताच्च स एव स्यात्तथाऽथातस्त्वहंकृतेः। आदेशश्च स्मृतोऽभ्यासोऽथात आत्मोपदेशयुक् ॥ ४६ ॥
वागादिसर्वविद्यानामगोचरतयाऽऽत्मनः। अपूर्वता फलं पश्यो नैव मृत्युं हि पश्यति ॥ ४७ ॥

पश्यः पश्यति सर्वं हीत्यर्थवादः सुसूचितः । जाता वा आत्मतः प्राणादयो युक्तिः प्रदर्शिता ॥ ४८ ॥
छांदोग्यश्रुतित्वात्पर्यं सप्तमाध्यायगं बुधैः । इष्यते चाद्वये भूमिन् षड्भिर्लिङ्गैरिभैः स्फुटम् ॥ ४९ ॥
मंत्र ७.१.३ः तरति शोकमात्मवित् - उपकमः, मंत्र ७.२६.१ः एवं विजानत आत्मतः प्राण - उपसंहारः,
मंत्र ७.२५.१ः स एवाधस्तात्स उपरिष्ठात्... अथातोऽहंकारादेश एवाहमेवाधस्तात्... एवं मंत्र ७.२५.२ः
अथात आत्मादेश एवात्मैवाधस्तात् - अभ्यासः, मंत्र ७.१.३ः सोऽहं भगवो मंत्रविदेवास्मि नात्मवित् -
अपूर्वता, मंत्र ७.२६.२ः न पश्यो मृत्युं पश्यति - फलं, मंत्र ७.२६.२ः सर्वं ह पश्यः पश्यति सर्वमाप्नोति
सर्वशः - अर्थवादः, मंत्र ७.२६.१ आत्मतः प्राण आत्मत आशा - उपपत्तिः ।

अथाष्टमाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

य आत्मेत्युपकम्यैव तं वा एतमुपासते । इत्यादिनोपसंहार एव आत्मेतिवाक्यतः ॥ ५० ॥
अभ्यासोऽपूर्वता ब्रह्मचर्येणेत्यादितः फलं । पुनरावर्तते नैव स इत्यादिरवेरितम् ॥ ५१ ॥
आख्यायिकार्थवादः स्याद्विद्वस्यासुरस्वामिनः । अशरीरो वायुरभ्रमित्यादियुक्तिरीरिता ॥ ५२ ॥
छांदोग्यश्रुतित्वात्पर्यमष्टमाध्यायगं त्विमैः । इष्यतेऽद्वय एवास्मिन्ब्रह्मण्येतत्प्रदर्शितम् ॥ ५३ ॥
मंत्र ८.७.१ः य आत्मापहतपाप्मा - उपकमः, मंत्र ८.१२.६ः तं वा एतं देवा आत्मानमुपासते - उपसंहारः,
८.७.४ मंत्रादारभ्य ८.११.१ पर्यन्तं 'एष आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्म' इति चतुःकृत्व उपदेशः -
अभ्यासः, मंत्र ८.४.३ः तद्य एवैतं ब्रह्मलोकं ब्रह्मचर्येणा- नुविन्दन्ति तेषामेष ब्रह्मलोकः - अपूर्वता, मंत्र
८.१५.१ः ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते - फलं, ८.७.१ मंत्रादारभ्य ८.१२.६ पर्यन्ता
येन्द्रविरोचनयोराख्यायिका सा - अर्थवादः, मंत्र ८.१२.२ः अशरीरो वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयित्नु-
रशरीराण्येतानि - उपपत्तिः ।

अथ बृहदारण्यकोपनिषदि षड्लिंगदर्शनम् :-

तत्र प्रथमाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

आत्मेत्येवेत्यादिवाक्यादुपकम्योपसंहृतिः । लोकमात्मानमेवोपासीतेत्यादिसमीरणात् ॥ ५४ ॥
तदेतत्पदनीयं च तदेतत्प्रेय इत्यपि । वाक्यमारभ्य संप्रोक्तोऽभ्यासस्तस्य परात्मनः ॥ ५५ ॥
तदाहुर्द्यदितीराया अपूर्वत्वं समिगितं । य एवं वेद वाक्येन सर्वात्मत्वं फलं स्मृतम् ॥ ५६ ॥
तस्याभूत्यै हि देवाश्च नेशते हेतिवाक्यतः । अर्थवादो द्विरूपो वै प्रोक्तः श्रुत्या स्फुटोक्तिः ॥ ५७ ॥
उपपत्तिः स एषो हीहेतिवाक्यात्स्मृता त्विमैः । बृहदारण्यकाद्यस्याद्वैते तात्पर्यमिष्यते ॥ ५८ ॥
मंत्र १.४.७ः आत्मेत्येवोपासीत - उपकमः, मंत्र १.४.१५ः आत्मानमेव लोकमुपासीत - उपसंहारः, मंत्र
१.४.७ः तदेतत्पदनीयमस्य सर्वस्य यदयमात्मा... एवं मंत्र १.४.८ः तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्... तथा
मंत्र १.४.१०ः अहं ब्रह्मास्मि - अभ्यासः, मंत्र १.४.९ः तदाहुर्द्यद्ब्रह्मविद्यया सर्वं भविष्यन्तो मनुष्या
मन्यन्ते - अपूर्वता, मंत्र १.४.१०ः य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति - फलं, मंत्र १.४.१०ः
तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशते - अर्थवादः, मंत्र १.४.७ः स एष इह प्रविष्ट आनखाग्रेभ्यः -
उपपत्तिः ।

अथ द्वितीयाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

ब्रह्म तेऽहं ब्रवाणीति सामान्योपकमः स्मृतः । व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामि विशेषोपकमस्त्वयम् ॥ ५९ ॥
य एषः पुरुषो विज्ञानमयस्तूपसंहृतिः । सामान्यतो विशेषेण तदेतद्ब्रह्म चेत्यपि ॥ ६० ॥
सत्यं सत्यस्य चाथात आदेशो नेति नेति च । स योऽयमिति चाभ्यासो बहुकृत्व उदीरितः ॥ ६१ ॥
विज्ञातारमरे केनेत्यादिनाऽपूर्वता मता । यत्र वास्य ह्यभूदात्मैव सर्वं चादितः फलं ॥ ६२ ॥
परादाद्ब्रह्म ते चैवाख्यायिका बहवोऽपि । अर्थवादस्तूपपत्तिरूर्णनाभ्याद्यनेकशः ॥ ६३ ॥
बृहदारण्यकस्यैव द्वितीयस्याद्वितीयके । तात्पर्यं त्विष्यते प्राज्ञैरेभिर्लिङ्गैः समिगितैः ॥ ६४ ॥
मंत्र २.१.१ः ब्रह्म तेऽहं ब्रवाणि - सामान्योपकमः एवं मंत्र २.३.१५ः व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामि -
विशेषोपकमः, मंत्र २.१.१६ः य एषः पुरुषो विज्ञानमयः - सामान्योपसंहारः तथा मंत्र २.५.१९ः तदेतद्
ब्रह्मापूर्वमनपरं - विशेषोपसंहारः, मंत्र २.१.२०ः सत्यस्य सत्यं एवं मंत्र २.३.६ः अथात आदेशो नेति
नेति तथा २.५.१ मंत्रादारभ्य २.५.१५ पर्यन्तं 'स योऽयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं' इति वाक्यांशः
पंचदशकृत्वः कथितः - अभ्यासः, मंत्र २.४.१४ः विज्ञातारमरे! केन विजानीयात् - अपूर्वता, मंत्र २.४.

१४: यत्र वास्य सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत् - फलं, मंत्र २.४.६: ब्रह्म तं परादाद्योऽन्यत्रात्मनो ब्रह्म वेद - अर्थवादः, मंत्र २.१.२०: स यथोर्णनाभिस्तन्तुना- उच्चरेद्यथाऽग्नेः क्षुद्रा विस्फुलिङ्गा व्युच्चरन्ति एवं मंत्र २.४.८ इत्यत आरभ्य मंत्र २.४.१२ पर्यन्ता श्रुतयोऽपि द्रष्टव्या - उपपत्तिः ।

अथ तृतीयाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

यत्साक्षादित्युपक्रम्योपसंरस्तु वाक्यतः । विज्ञानमित्यतः प्रोक्त आवृत्तिरेष ते रवात् ॥ ६५ ॥
तां त्वौपनिषदं चाहं पृच्छामीति त्वपूर्वता । फलं परायणं चैतत्तिष्ठमानस्य तद्विदः ॥ ६६ ॥
यो वै तत्काप्य सूत्रं तं विद्याच्चेत्यादितोऽपि च । यो वा एतच्च न ज्ञात्वाऽक्षरं गार्गीति च स्तुतिः ॥ ६७ ॥

एतस्य वा अक्षरस्येत्यादितो युक्तिरीरिता । तटस्थलक्षणस्योपन्यासेन परमात्मनः ॥ ६८ ॥
बृहदारण्यकश्रुत्यास्तृतीयस्य समिष्यते । तात्पर्यमद्वये लिंगैरेभिस्तु परमात्मनि ॥ ६९ ॥
मंत्र ३.४५.१: यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म - उपक्रमः, मंत्र ३.९.२८: विज्ञानमानन्दं ब्रह्म - उपसंहारः, ३.७.३ मंत्रादारभ्य मंत्र ३.७.२३ पर्यन्तं यदुक्तं 'एष त आत्माऽंतर्याम्यमृतः' स - अभ्यासः, मंत्र ३.९.२६: तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामि - अपूर्वता, मंत्र ३.९.२८: रातिर्दातुः परपयणं तिष्ठमानस्य तद्विदः - फलं, मंत्र ३.७.१: यो वै तत्काप्य सूत्रं विद्यात्तं चान्तर्यामिणमिति स ब्रह्मवित्... एवं मंत्र ३.८.१०: एतदक्षरं गार्गीविदित्वास्मिँलोके जुहोति - अर्थवादः, मंत्र ३.८.१०: एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गी - उपपत्तिः ।

अथ चतुर्थाध्यायस्थषड्लिंगानि :-

इन्द्रश्च किमुपक्रम्याभयं स उपसंहृतिः । सामान्यतो विशेषेण यत्र त्वस्येति वाक्यतः ॥ ७० ॥
तद्देवा ज्योतिषां ज्योतिरायुर्होपासतेऽमृतम् । इत्यादिबहुभिर्वाक्यैरभ्यासः स्पष्टमीक्ष्यते ॥ ७१ ॥
विज्ञातारमृद्ध्यो च न तं पश्यत्यपूर्वता । अथाकामयमानो य इत्यादिबहुभिः फलं ॥ ७२ ॥
मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति । एत एतमुहैवेत्यादिवाक्याच्च स्तुतिः स्मृता ॥ ७३ ॥
यद्वै तन्नेति प्राणस्य प्राणं चैव न वा अरे । पत्युः कामाय नैवायं पतिर्हि भवति प्रियः ॥ ७४ ॥
इत्यादिवाक्यजातेनोपपत्तिः परिकीर्तिता । बृहदारण्यकश्रुत्याश्चतुर्थाध्यायगं बुधाः ॥ ७५ ॥
तात्पर्यमद्वये षड्भिरेवेमे लिंगकैर्विदुः । अग्नेर्धूम इवेमानि लिंगान्यस्य परात्मनः ॥ ७६ ॥
इति संक्षेपतः प्रोक्ता षड्लिंगानां विचारणा । दशोपनिषदां तद्वत्तामन्यास्वपि योजयेत् ॥ ७७ ॥
मंत्र ४.२.२: इन्द्रो ह वै नाम - सामान्योपक्रमः एवं मंत्र ४.३.२: किं ज्योतिरयं पुरुषः - विशेषोपक्रमः, मंत्र ४.४.२५: अभयं वै जनक! प्राप्तोऽसि - सामान्योपसंहारः एवं मंत्र ४.५.१५: यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् - विशेषोपसंहारः, मंत्र ४.४.१६: तद्देवा ज्योतिषां ज्योतिरायुर्होपासतेऽमृतम् - अभ्यासः, मंत्र ४.३.१४ न तं पश्यति कश्चन एवं मंत्र ४.४.२२: अगृह्यो न हि गृह्यते तथा मंत्र ४.५.१५: विज्ञातारमरे केन विजानीयात् - अपूर्वता, मंत्र ४.४.६: अथाकामयमानो यो - फलं, मंत्र ४.४.१९: मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति एवं मंत्र ४.४.२२: एतमुहैवैते न तरतः - अर्थवादः, मंत्र ४.३.२३ इत्यतः ४.३.३० इत्यन्तः यद्वै तन्न पश्यति .. एवं मंत्र ४.४.१८ प्राणस्य प्राणमुत तथा मंत्र ४.५.६ इत्यारभ्य ४.५.१३ इत्यतो यदुक्तं 'न वा अरे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवति' सा - उपपत्तिः ।

इदमत्रावधेयं :-

सर्वेषूपनिषद्ग्रन्थेषूपसंनमनेकधा । ज्ञानशेषं तु तज्ज्ञेयं चित्तशुद्धिकरं यतः ॥ ७८ ॥
तस्माद्येष्वध्यायेषु प्रकरणेषु वोपासनानि प्रोक्तानि तेषु षड्लिंगविचारणा न कृताऽसंभवात् ।
दोषोऽप्यत्रोपयुक्तत्वाद्गुण एवेति चिन्त्यताम् । सारग्रहणशीलैस्तु पितृभ्यां बालवाक्यवत् ॥ ७९ ॥
यतः ततः तर्क्यताम्, मा कुतर्क्यताम् ।
यदत्र सौष्ठवं किञ्चित्द गुरोरेव मे न हि । यदत्रासौष्ठवं किञ्चित्न्ममैव गुरोर्न हि ॥ ८० ॥

॥ ब्रह्मार्पणमस्त्वित्योँ शम् ॥

